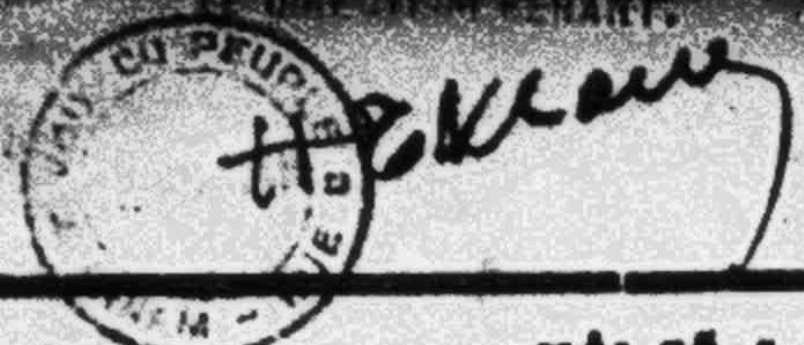

GIẤY BÀN

HÌNH-THỨC	NGOẠI-QUỐC
Mặt năm 1936	1.00
Mặt tháng 1.00	1.00
Mặt tháng 1.00	1.00

Hoa báo phải trả tiền trước.
Thư và mandat gửi cho: M. TRẦN-DINH-NGUYỄN. - 41 đường Quai-cầu, phố Hàng-bến, Hà Nội.

TIẾNG-DÂN

CÁI-NHỆM NÊN CHỈ-ĐI
HUYNH-THỐC-KHANG
Quản-lý
TRẦN-DINH-NGUYỄN

La Voix du Peuple
Mỗi tuần xuất-bản ba kỳ: thứ BA, thứ NĂM và thứ BẢY

BÁO-QUÂN
Số 17, đường Đông-Bà, Hà
Nội
Điện-thoại: 1.000
Máy in: VIETNAM HUY

Vun nhóm đầu dân
muốn, mà không thì
đầu dân ghét, tức là
được lòng dân
(Mạnh-Tử)

Tường không phải là đều khó hiểu

Dân Đông-Dương muốn gì? Dân Việt-Nam muốn gì?

Ấy là câu hỏi thường nghe đã lâu kia mà như là từ khoảng 1930-1931 trải qua mấy cuộc lộn xộn trong xứ thì câu hỏi ấy lại càng sôi nổi cả dư-luân người Pháp và người Nam, suy trắc đủ cách.

Thì chánh ở trong xứ như hội-dồng Tỉnh-hạt, hội-dồng Thành-phố, hội-dồng Dân-biểu, cho đến các hội-dồng Canh-nông, Thương-mại và hội-dồng Châu-phủ v. v. đến là cơ-quan chủ-trọng về sự xem xét tình hình các phương-diện trong xứ, cho biết rõ ý muốn của dân mà sắp đặt các công việc cho thích-hiệp.

Mà bên Pháp-dinh cũng đã nhận câu hỏi trên là một việc quan-hệ trên vấn đề cai-trị thuộc-dịa, nào điều tra, nào khảo-sát cho đến quan Thượng-thor thuộc-dịa đa thân hành đến xứ này mà xem xét cho tường-lạc.

Đó là chưa kể các nhà báo cả Tây và Nam bằng ngày thường bàn-luận đến câu hỏi ấy, kể nói này, người nói khác, ai cũng tự-phủ lời nói của mình là đích-xác.

Ấy thế mà nay Nội-các Binh-dân bên Pháp lại còn phải ủy ban sang điều-tra nữa!

Theo như công cuộc kể trên, tất nhiên người tự hỏi, như là người Pháp chưa đáp chưa đến xứ này, hay là đã đi đủ lịch đôi nơi thành phố:

«Chà! ý muốn của dân Đông-dương khó hiểu quá! Không thể sao đã và mười năm nay, đã có cơ-quan dân-cử, đã có nghị-hội báo-quân rầm rộ khắp nơi, đã nhiều lần có phái-viên điều-tra, mà cái «muốn» của dân ấy vẫn còn là một sự huyền-bí như trái đồi tròn vin chưa chế ra, không trông thấy bề trong những gì...»

Không đâu, ý muốn của dân Đông-dương — nên nói là dân Việt-nam, vì dân Việt-nam chiếm phần trọng-yếu — không có gì là huyền-bí đâu, xin trả lời bằng một câu rất vắn tắt là:

«Dân-tộc các nước trên hoàn-cầu muốn những gì, thì dân Việt-Nam chúng tôi muốn những cái ấy, cái muốn đó thực không khác gì dân-tộc văn-minh đã muốn».

Trả lời như thế, còn là trừu-tượng, vậy xin giải thêm cho rõ:

Muốn biết đều «muốn», trước nên xét mặt trái của nó là sự «ghét». Trên hoàn-cầu này, có dân-tộc nào không ghét

cái nghèo? không ghét cái đói? không ghét sự áp-chế? Dân Việt-nam cũng đau đớn màu đỏ như ai, cũng tai mắt gần ruột như ai, vẫn cũng đồng cái quan-niệm «ghét» đó. Đã ghét nghèo tất-nhiên muốn giàu, đã ghét đói tất-nhiên muốn khôn, muốn thông thái, đã ghét áp-chế tất-nhiên muốn được tự do... Đây, cái ý muốn đó có chất gì là khó hiểu như phần đông đã tưởng kia.

Tuy vậy, chỉ nói «muốn» suông như thế, còn là mệnh mông không giới-hạn, vì từ chỗ nghèo mà đi đến bậc giàu, từ nơi đói mà đi đến trich-dộ khôn, từ cảnh-dịa bị áp-chế mà đi đến con đường tự-do, còn cách nhau xa, chưa có thể một vọt mà phóc ngay lên được; dân Việt-nam chúng tôi vẫn hiểu chỗ đó, nên trước hết muốn những việc thông-thương cần cấp hiện thời đã:

Cứ cái nạn nghèo; bởi phần dân-phụ cho nhân-dân được mua sắm lương thực; trừ cách mở mang cho vật sản được tiêu-lưu ra ngoài khỏi cái nạn ế-lim như mấy năm gần đây; trừ những mối tệ những nhiễu của gian báo hoạt lại; dân gian làm ra đồng nào khỏi cái bị bóc lột.

Về cái nạn đói thì trường công mở thêm, lại cho trường tư được tự do lập, tùy dân gian có thể lập được, bớt những điều hạn chế bỏ buộc, cho con em có chỗ học.

Đến các điều tự-do căn-thiết như ngôn-luận, tập-hội, cùng đi lại trong xứ.

Một điều cần nữa là nhp án-xá này, những bạn can an chánh-trị được tha về nhiều, cái ơn được tha đó, ai cũng cảm bội không quên; song sau được tha về mà còn mang cái nạn «quần-thức», cái ăn «linh-nghĩa», không được đi lại dễ dàng, thật là ngăn trở trên đường sống rất nhiều. Vì trước kia ở tù, dầu cực khổ mà có cơm nhà nước nuôi sống; nay được tha về phải làm lấy mà ăn mà bị cái ách «quần-thức linh-nghĩa», không khác gì bó chun bó tay không cụ cụ được, thì làm ăn thế nào mà sống?

Đều muốn «xa» chưa dám mong thực-hiện nay mai, chớ đều muốn «gần», mong nhà nước soi xét mà cứu vớt cho.

Vậy xin nhắc lại lần nữa: «Dân Việt-Nam chỉ muốn được hưởng hạnh-phúc nhân-sanh như dân-tộc khác, không có gì là khó hiểu». KH.ƯU-SANH

CHUYÊN ĐỜI

Vị thủ hiến thích hợp cho xứ Đông-Pháp

Hai năm đã qua, từ ngày ông René Robin trở lại đây với cái trọng trách toàn quyền Đông-Pháp. Đến tháng cuối cùng là ngày hết nhiệm vụ và cái ghế thủ hiến Đông-Pháp sẽ bị trống một lần nữa. Vì vậy mà nhà ở báo trong Nam đặt ra một cuộc trưng cầu ý kiến để cho biết ý kiến của dân ta đối với vị thủ hiến sau này ra sao, và muốn lựa người thế nào để lãnh cái ghế ấy. Lựa một quan cai trị đã từng am hiểu việc thuộc địa chăng? Hay là lựa một tay chính khách đã từng có chầu ở nghị-viện?

Về phái quan cai trị, họ có lẽ nghĩ đến người, như quan Thống đốc Nam Kỳ Pagès, quan Phó toàn-quyền Châtel, về phái nghị-viên thì có những ông Lamouroux, Yvonne...

Lựa chức Toàn quyền trong số quan cai trị đã từng sống những hai ba mươi năm ở thuộc địa, vẫn có một địa vị lịch không nhỏ. Nếu như người của cho quan Toàn quyền sau này sẽ là hạng quan cai trị. Họ nói một vị Toàn quyền mà ở trường hợp này, như quan cai trị Toàn quyền Pasquier hoặc quan đương kim Toàn quyền Robin chẳng hạn, trên cái thang cái vị đã từng được từ các cấp cao đến cấp thấp, đã từng ở địa vị quan cai trị tập sự mà lên phó tư, chánh tư, khám sự, thống đốc v. v. và lên đến ghế Toàn quyền, thì tất nhiên am hiểu nhiều về địa phương, hiểu rõ tâm lý của dân bản xứ, hiểu rõ tâm lý của người dân, và nhất là hiểu rõ tâm lý của người dân địa phương. Như vậy thì mới có thể làm nhiều việc ích cho dân bản xứ...

Nhưng ở bên các địa vị này, lại cũng có đến hai, mà đến ba người không phải như thế những người về phái nghị-viên. Toàn quyền có chọn nghị-viên, không thể bỏ qua được.

Trước hết họ nói một quan cai trị thường có thành kiến về chủng tộc, lại họ đã lập thành cái nỗi ngờ vực người trên làm cho họ có vẻ tự tin hành các mệnh lệnh ở trên địa phương, đến cho có thiệt hại với dân dưới. Nói tóm một câu, vị toàn quyền mà lấy trong hàng quan cai trị thì chẳng qua chỉ là một người (thần hành mệnh lệnh ở bộ thuộc địa, không những phải đối mặt với quan Thượng-thor địa, mà cũng không dám trái ý các người làm việc ở bộ thuộc địa nữa kia. Trái lại với một vị toàn quyền ở nghị-viện, thì không còn phải thế. Đối với quan thượng-thor địa, vị toàn quyền có chầu ở nghị-viện sẽ là người đồng vị, sẽ coi nhau như bạn bè, gần gũi hàng nhau. Nếu như trong các mệnh lệnh của bộ, mà có đến gì bất thích hợp, thì có thể cãi lại.

Chính phủ cũng phải nghĩ một vị toàn quyền có chầu nghị-viên, và cũng có địa vị công ở nghị-viện, vì chính nghị-viên có thể làm được.

(Xem qua trang 2 cột 2)

Lamouroux

BICH KHÉ

Hai cha con M. Nguyễn-tân-Thông ở Saigon trúng số độc đắc

Mấy bữa rày tin đồn về số độc đắc chưa biết đâu là đích. Y như tin vừa rồi, số độc đắc 100.000\$ đã về tay cha con M. Nguyễn-tân-Thông.

Thông làm sếp phở ở số Trường-tiền Saigon cùng cha chung mua một vé; biết trúng từ khi mới xổ, nhưng còn đợi tin đích xác, nên chưa tuyên bố.

Quả có vụ hồi lộ này chăng?

Hiện ở Phan-thiết, khoảng tháng Jain lại đây, dư luận đương bàn tán thêm thì nhau về một vụ hồi lộ quan hệ. Họ nói người đương-sự đã đưa đơn tố giác, và quan Công-sở Lavadoz đã mở cuộc điều tra. Dưới triều cái cách mà có chuyện không lấy ấy sao? Chờ xem. X.

Viên phó Đoàn bán 2 người thợ cạo ngả lãn

Vị phòng kẻ buôn nhua và rượu lãn trên con đường số 1 Bắc-giang-Lạng-sơn, hôm 13 Julliet (theo Đông-Pháp) viên Phó Đoàn cùng 4 người lính đi theo cùng lục lễn nấp rình ở chỗ dốc phố Trảng thuộc xã Phả-xuyên, phủ Lạng-giang (Bắc-giang).

Vào lúc 9 giờ sáng, có bác thợ cạo Ng. v. Mậu 23 tuổi đi chiếc xe đạp ngang qua đó; trên xe có chở người làm công là Võ huy Thiêm 20 tuổi, vừa đi khỏi ga Voi gần 2 cây số, thì bị một tiếng «đồng» của tiếng súng ở đầu đưa đến rớt trên đường cảnh lay phải bác Mậu, rồi cũng viên đạn ấy xuyên qua trán trên và bác Thiêm. Cả hai đến ngã lãn bất tỉnh!

Mấy người nhà Đoàn chạy ra coi cái kếp da của bác Mậu rồi cho chở đi nhà thương.

Hai người này nói, khi đi ngang qua đó chẳng nghe ai bắn súng, mà cũng chẳng thấy người nhà Đoàn ở đâu cả.

Bác Mậu quân xã Ninh xuyên, phủ Lạng-giang (Bắc-giang), có của hàng ở trên ga Voi. Bác Thiêm quân xã Lâm-thao bắc, huyện Lạng-tái, tỉnh Bắc-ninh.

Bệnh tình bác Thiêm nặng lắm.

VAN-VAN

Cùng bạn chơi Ngủ hành sơn, Quảng nam

Đường riêng năm nư một trời con, Ngủ thấp, mà danh khắp xứ con. Vọng hải đèo cao mây sóng to, Huyện không động vắng gió trăng lòn.

Ghi tình non nước thơ đề đá, Mực cánh Hoa nghiêm mộng gởi hồn. Vững khắp danh lam cùng trở gót, Chuyện xưa «trở giá» vẫn đương còn.

Ngày 28 tháng 5 ở đó thành Huế Đò thành kỷ niệm thơ năm hai, Có biết vì sao rứa bở ai?

Pháo đối xác rơi trong đò đất, Hương xông khói tỏa kéo đèn trời. Từ bề tiếng mõ nghe thêm nhộn, Cựa suối hồn oan gọi chẳng rời.

Vì bởi không quên ngày ấy được, Tưởng năm chiến lộ công đơm hái. Ng. H. Huế

1) Chuyện ở Phan thành Giảng của vua Minh Mạng.

BICH KHÉ

Chánh trị phạm ở lao Quảng-ngãi được ân xá

Về số chính trị phạm được ân xá ở Trung kỳ trong nhp 14 Julliet này, T. D. đăng số vừa rồi, thì ở lao Quảng Ngãi có 23 người. Trong số ấy có 6 người bị bắt năm 1931-1932 là: Trần Toại 12 năm, ở được 5 năm; Đặng Lợi, 9 năm, ở được 3 năm; Lê Tích 13 năm, ở được 4 năm 5 tháng; Nguyễn Thiệt 12 năm, ở được 4 năm 10 tháng; Trương Ý 4 năm, ở được 3 năm; Huỳnh Toàn không án, ở hơn 3 năm (1). Còn 17 người đều can vô-vạ bắt từ năm ngoài (1935), đã ở được hơn 1 năm, có 2 người án 2 năm là: Vương Châu, Đặng Thoại; 6 người án 3 năm là: Bùi Bình, Nguyễn Bửu, Nguyễn Thông, Nguyễn Cự, Trương Trương, Nguyễn Đôn; 3 người án 4 năm là: Lương Kiển, Nguyễn C, Bùi Khưu; và 6 người án 5 năm là: Trần kỳ Sam, Nguyễn Lữ, Bùi Định, Huỳnh Chư, Nguyễn Khánh, Trần Đại.

Sớm mai ngày 15-7-36 đã thấy về các phủ huyện và nguyên quán. Thế là hiện nay chánh trị phạm còn ở tại lao Quảng Ngãi 18 người, trong số này còn đợi tin kêu ân xá.

Cô Mai thị Thục đã tha về

Như tin trước đã nói: ngày 8-7-36 có trái dơi lý tộ đến kỳ nhận có Mai thị Thục về quê xét tha.

Tối lác gần 5 giờ chiều ngày hôm ấy, có Thục ở Nha trang về theo chuyên xe lửa tốc hành Tây-bà - Hà nội hôm ấy. Về số mặt thắm, có cô ký giấy cam đoan về sự «cô đã trở lại nghề làm», rồi quan mặt thắm liền cho cô về làng. P. V.

Chung quanh vấn đề học của trẻ nhỏ

Về vấn đề Giáo dục, thường thấy trên báo chương chơn chơn những bài bàn giải nạn kia, hoặc thỉnh cầu chăm chú, hoặc tỏ thêm ý kiến cho khỏi lầm, đều ấy còn đương mong đợi.

Đây ký giả có mấy điều sau này mong nhà đương cuộc lưu ý soi xét cho chúng trẻ con đừng nhò.

Giáo dục là phương thuốc hay để đào tạo nhân dân, mà các quan Giáo dục là danh y chữa mạch cho thuốc, hay dở tự lúc đầu thuốc, nghiêm chỉnh, phải phải phải thuốc men, phải cân đo lường vóc. nếu người bệnh cân 50 kilogra thì thuốc... mà cho nhiều xấp lên hay sụt ít đi, tức nhiên phải thuốc và thêm nguy cho bệnh nhân.

Sinh đứ con Tây 6 tuổi với đứ con ta 6 tuổi ra sao, không cần nói nhiều, chắc ai cũng cho là khác nhau nhiều, đứ trẻ mình đã thừa khi nào lại thêm gầy còm, cái ngực xẹp v. v. cái chân ống sậy, phần đông là ốm yếu nhiều.

«Người sống đồng vàng» có tài giỏi cho làm mà mang bệnh cũng là người bô. Vậy phương châm đầu tạo nhân tài tương lai, cốt bỏ sự tập cổ giáo dục, mà cần nhất là tránh bệnh cho học trò, bợ may sau này được tránh bớt bệnh đau phổi, đau tim, gầy ốm v. v.

Các chứng ấy không phải vô cơ: phần nhiều các thầy các cô chết trẻ về bệnh ho lao, và thường nằm quan thầy thuốc đi thử bệnh ho lao ở các trường, thấy hết 50% có bệnh ho lao, nếu không chữa sớm mà ép trí trẻ con quá sức, không để có sức khỏe, tức nhiên vì trường lệ

TIN TRUNG HOA

Quảng đông với Nam kinh
Thượng-hải, 14-7. — Theo thông tấn Central News, thì tướng Trần-Tế-Đương đã tuyên bố thì hành binh lực. Quảng đông cấp đội đánh với đội quân của tướng Du-Hân-Mưu theo về cánh Nam kinh, lại giải tán một lực lượng khi hai đạo quân tình nghi thân thiện với Nam kinh, và lập thêm 14 đạo quân mới.

Cắt cuộc chính phạt
Nam-kinh, 14-7. — Hội nghị các trung ương ủy ban chấp hành của Quốc dân đảng đã bế mạc. Chính phủ Trung-hạ đã cắt các lệnh cắt cuộc chính phạt, bắt đầu từ 12 giờ đêm hôm nay.

Quảng đông và Quảng tây sắp tuyên bố độc lập

Quảng-châu, 16-7. — Hội nghị tự phát Tây nam cho biết sắp triệu tập Hội nghị trung ương hành chính Quảng-châu. Việc ấy có thể đem như một bước tiến mới của cuộc độc lập Quảng đông và Quảng tây. Quân đội Quảng-châu đông cũng ở phía nam Thiểm-Quang, quân đội Quảng tây cũng ở phía bắc.

Thượng-hải, 16-7. — Theo thông tấn Central News thì tướng Quốc-châu Trần-Tế-Đương nhất định chống với Nam kinh, và đã rút quân trên tuyến của mình lại 120 km. ở phía Bắc Quảng-châu. Lại có tin tướng ấy muốn để chiếc máy bay của một người mua.

Theo thông tấn Domei, quân đội Nam kinh kéo về phía Nam đã đến biên giới Hồ-nam và Quảng đông. Máy bay làm cho dân chúng kinh khiếp.

Ở Quảng-châu, người ta lại đợi tin ba tuyên bố độc lập.

Tình hình rồi bưng

Thượng-hải, 16-7. — Các tướng Quốc tây Lý-lân-Nhân và Bạch-chung-My quyết định làm hậu thuẫn cho Quốc-châu.

Đến giờ Trung-hạ đang tin rằng Hội đồng chính trị Tây nam sẽ triệu tập Quốc dân Hội nghị để xin chuẩn y chính sách kháng Nhật.

Có cuộc xung đột giữa dân quân mới với lính thân thuộc của Hồ-Chuan. 20 thương chánh bị đốt cháy, 40 người chết.

Hongkong, 17-7. — Dr-Hân-Mưu, được chính phủ trung ương phái đi chữa lại các quan đối ở Quảng đông đã từ tướng Trần-Tế-Đương, và đã chiếm Shingnan sớm hôm qua. Quốc Quảng-châu phải rút lui về phía Kowloon và Sanhai, gặp theo đường xe hỏa Quảng châu - Hán-khẩu.

Trần-Tế-Đương và Lý-lân-Nhân đã lệnh cho tướng tử lệnh đội quân Kháng Nhật mới lập.

Các quan chức Văn nam có chuyện lời thời với các quan chức ở Quảng-châu. Quảng-châu, 17-7. — Ba toàn quân Nam kinh ở Phúc-kien và Hồ-nam đi đến, để vào Quảng đông. Một toán đã đi đến gần Chao-tuan. Các tướng-quang tây dự bị đánh quân Nam kinh về phía Hồ-nam.

Theo thông tấn Central News thì viên quan tư Chao-Wai-Tek-hou, em tướng Trần-Tế-Đương và giám đốc đội quân bộ vệ rình của Trần đã bị ám sát ở Quảng-châu.

Tất cả các quân đội của Quảng tây kéo đi đánh giúp với quân Quảng đông. Thượng-hải, 17-7. — Theo thông tấn Central News nói có hai đạo quân Quảng đông đang hành quân về phía Hồ-nam.

Tin tức chung, Chao-tuan đã bị Dr-Hân-Mưu chiếm.

ÔNG HỒ-HỮU-TƯỜNG

ĐƯỢC TẠI NGOẠI HẦU TRA

Ông Hồ-Hữu-Tường bị bắt đêm 17 Julliet 1936 sáng trên mười người nữa, vì nghi là cộng sản.

Ngày 11 Julliet đã được tại ngoại hầu tra, và đã ra khỏi khám lớn Saigon. hành phạt thân thối, thật là nguy hiểm. Muốn khỏi áp trí trẻ con thì trong thì giờ không học phải trang bị bài vở, nếu đến đây bài vở, hằng ngày từ 8, 9 môn — trừ số ít thông minh — trẻ con không đủ thì giờ suy nghĩ, các thầy giáo chấm bài gấp rút cũng không kịp gì, thành ra thêm bệnh cho trẻ, mà cũng chẳng lợi cho thầy.

D. T. Ph. lại cạo

Thanh niên có chủ nghĩa lâm
và sống có đủ sức để thiết hân
với chủ nghĩa của mình... Nhưng
khi về nước, việc cần nhất vẫn là
việc sống, phải tìm cách gì nước
sống trước đã... Còn những ai về
nước mà đã có địa vị rồi, chức
vị đứng nên thấy họ yên lòng mà
lạ thường. Họ cũng muốn hoạt động
lâm, nhưng khi họ ở nước ngoài
trở lại thì họ sợ nước nhà đã
bước tới... Bởi khi họ về thì tình
hình không như trước nữa, họ phải
khởi sự quan sát cho tường tận
hiện tại giờ tình hình đã đến thế
nào... Công việc quan sát ấy không
phải mấy giờ, mấy tháng. Loạt mà
năm mà xong được. Nhưng ta phải
tín chắc rằng họ nào có ở không
đâu, cái yên lòng của họ sẽ có kẻ
quá nhiều (silence record).

Một đêm mà thanh niên đã họ
không làm và kinh tế là việc

Dự tính

Trần An-chiến 1914-1918 gây ra cái họa giết người ghê gớm, làm cho hơn một nửa dân tộc sự chiến tranh, tư tưởng hòa bình càng phát triển một cách rất bùng nổ, vô số những cơ quan hòa bình ra đời; nào là liên đoàn lao động, hội hiệp tác, đảng chính trị, hội bảo hộ nhân quyền, hội cứu chiến sĩ v. v. . . , kế tiếp thành lập. Nối theo lời kêu gọi của ông Wilson (Tổng thống Mỹ) các nhà chính trị, triết học, pháp luật cùng nhau lập ra một cơ quan để yểm trợ chiến tranh, bình vực nền hòa bình, hội Quốc-liên (Société des Nations) ra đời từ đó. Tuy đến đây hội mới hoàn toàn thành lập, mà tư tưởng hòa bình mầm mống đã gây từ trước kia.

T. S. that

(Xem tiếp trang 4 cột 1)

Muốn khỏi đau răng thì kịp dùng thuốc *Cổ-xi-tan* của *Hải-ngọc* đường (mỗi bao giá 0\$17) để xát răng. Xem trương 3 số báo vừa qua và số báo tới.

Chứng môn đóg :

1) Toàn bát (*Gompholittis*) : tháng, mỗi tháng 4000.

2) Đỉnh mặt chữ 8 mười ngàn tư, (*Dactylis*) : tháng, mỗi tháng 4000.

3) Vĩ chẻ dài (*Sinca*) : tháng, mỗi tháng 4000.

4) Lợm đen (*e. enjantia A*): 4000.
o (*e. enjantia B*): 1600.

5) Lợm trắng (*e. preparatoura*): 4000.

6) Lợm toàn (*Aglyphe et arithm.*): 4000.

Tiền học phải trở trước toàn toàn.

Học ăn học, theo lý nhẽ nước, và số gọi cho chữ tượng:

M. PAULNGUYỄN VĂN CHẤT
KTÚ nghĩ trường Cao-Bằng Đông-Pháp
Directeur de l'École Pratique
de Commerce et TOURNAI

SAIGON 729, Rue d'Espagne	QUINHO Avenue Gia-Long	HUE 87, Rue Paul Bert	HANOI 86, Rue du Coton	TOURANE Avenue du Musée	HAIPHONG 103, Bd Bonnal
-------------------------------------	----------------------------------	---------------------------------	----------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------

PHARMACIE PHAM-DOÁN-ĐIỂM TOURANE

(Rip the tape off)

Hội Quốc-liên lại còn có nhiều cơ quan phụ thuộc: cơ quan kinh tế tài chánh, ban vệ sinh, ban tri thức công tác, và ban thương trực xem xét các vấn đề binh bị, sở coi việc bảo hộ trẻ con, và bệnh viện, thêm lại có ban coi về việc thu thuế phiên và các thư chất độc, ban

Xem qua chuyện này ta thấy rõ là đời văn minh này làm cái bề ngoài trông ngộ đồ sộ, nghệ thuật ăn áo, mà rồi cuộc sống có cái gì cả, nên trong đời sống của ta chỉ nên trông cậy nơi minh tâm, đường quá trông cậy nơi người, chẳng ăn thua gì mà có khi đến nguy mất.

Dư luận Anh
Londres, 13.7. — Dư luận bên Anh chia
ra hai phái. Một số kinh thần Londres và
toàn quốc Anh đều hoan nghênh bản hiệp
định Đức Áo này, vì nó xảy đến cho nó là
một công việc qui báo đủ giải hòa cho
An châu.

hiệp định kinh mà Tiệp khắc không được
đưa vào đơn ba nước: Y-Hang-Ac.

記
RUE TARDIA

虎號

Hồ mới mắc bệnh LẬU, hay TÌM-LẠ, hay LẬU ĐẢNH PỐT, nghĩa là thân không lành thì nó biến như kiến bò, hay sáng ngày có thì mờ hay mờ sáng tối trắng như tuyết, tất là bệnh đả chấp cốt, như thế thì phải kịp thời ngay, nếu để lâu sâu rọ lên bệnh rất nguy hiểm mà bắt cả sinh đẻ, muốn mau khỏi chỉ có thuốc của HOANG VĂN-P, ở Phố Ninh-xá, HẮC-NINH là mau khỏi rất bất ọc, mà vẫn để như thường, chứ bên biển không bán để thí nhiều lời hay vẽ hình kẻ họ, như thế thì khó tin cho người có bệnh, vậy ai có bệnh nên dùng thì mới biết thuốc của hiền hay là có tiếng xa hay, thuốc LẬU 1360, TÌM-LẠ 2300 1 lo, khi mua ghi ít tiền trước để ghi tin hàng hóa giả nhầm, xin chú bộ mua, có đóng thì mới rõ.

Importation TIẾNG-DÂN HƯ

Đây là trà Liên-Từ hai con Bò Đò
 Tỏa bốn hiệu, ngon thơm danh tiếng, bốn gian hàng mua đem về
 MỜ LẤY TRÀ NGON RA, ĐỒI TRÀ XẤU VÀO, qui khách có mua bấy
 mở ra coi kỹ lại, nếu phải TRÀ NGON NHƯ LÚC TRƯỚC, sẽ mua, bằng
 trà xấu hơn thì đừng mua, đó là trà giả, xin lưu ý.
NGHI-NAM-PHONG của các nhà của các jardins CHOLON và

Directed by General: HUYNH THUC ANH